

EENIGE UITLANDSCHE DIPTERA

DOOR

F. M. VAN DER WULP.

(Pl. 12).

Gelijk ik in onze jongste Wintervergadering (zie blz. cxxiii) opmerkte, is in de insectenbezendingen, die uit verre gewesten tot ons komen, de zoo interessante orde der Diptera steeds zeer schaars vertegenwoordigd, en toch blijkt uit enkele voorwerpen, die soms in een verborgen hoekje tusschen groote collectien Lepidoptera of Coleoptera worden overgebracht, de ontzaglijke rijkdom der natuur, ook wat Diptera betreft, in tropische gewesten, als zelfs die weinige exemplaren telkens soorten aan het licht brengen, die tot dusver onbekend waren.

Mijne entomologische vrienden hebben de goedheid, wat zij aan Diptera ontvangen, al is het nog zoo weinig, steeds ter mijne beschikking te stellen, en ik tracht dan met de hulpmiddelen, die mij ten dienste staan, de voorwerpen te determineren. Voor zoover ik die uit de bestaande litteratuur kan herkennen, teeken ik de vindplaatsen aan en waar ik eenige zekerheid meen te hebben, dat de soorten aan mijne voorgangers nog onbekend zijn gebleven, maak ik eene beschrijving en somtijds eene afbeelding.

Wat nu met deze aantekeningen, beschrijvingen en afbeeldingen te doen? — Als ik gevolg gaf aan de klachten, die vaak worden aangeheven, dat geïsoleerde publicatie van nieuwe geslachten en soorten niets dan verwarring sticht en het werk van den toekomstigen monographist verbazend bemoeielijkt, dan zou ik

alles eenvoudig in portefeuille moeten houden. Maar zoo doende zal mijn arbeid vergeefs zijn geweest. Immers hij, die later eenig onderdeel der Dipterologie monographisch wil bewerken, zal dan geheel onkundig blijven van de soorten, die mij bekend zijn geworden, tenzij nieuwe exemplaren ervan hem onder de oogen komen, wat zeker niet altijd het geval zal wezen. Wel zal, — en dit zou men mij hier kunnen tegenwerpen, — de voorbereiding van zulk een werk medebrengen, dat zooveel mogelijk de typische exemplaren in verschillende collectien worden onderzocht. Maar hiertoe zal men veeleer komen voor de soorten van welke beschrijvingen zijn gepubliceerd, daarentegen niet licht voor die, waarvan de naam alleen «in litteris» bestaat; en als men daarbij in aanmerking neemt, hoe vooral kleinere Diptera blootstaan aan vergankelijkheid, dan zullen misschien eerst na verloop van menige tientallen jaren sommige geslachten en soorten tot hun recht komen, die eigenlijk toch sinds lang bekend waren. Bovendien kunnen opgaven omtrent reeds beschreven soorten al aanstands bijdragen leveren tot de kennis van hare geographische verspreiding. of bestaande synoniemen aan het licht brengen.

Ik ben daarom tot het besluit gekomen, om, ongeacht de bezwaren die er uit kunnen voortvloeien, eenige in den laatsten tijd gemaakte aantekeningen en beschrijvingen niet langer onder mij te houden. Het zijn de uitkomsten deels van eene kleine verzameling Diptera, door Baron von Noleken in nieuw Grenada bijeengebracht en in het bezit van het Kon. Zool. genootschap *Natura Artis Magistra*, deels van eenige voorwerpen, door de heeren Piepers en Lucassen van Java overgezonden, en die zich in mijne collectie bevinden.

Nogmaals zij hier hulde gebracht aan de drie genoemde heeren, die bij het verzamelen van insecten ook aan de Diptera niet alle opmerkzaamheid hebben ontzegd.

Sciara americana Wied., *Dipt. exot.* I, p. 33, n°. 1;
Aussereur. Zweifl. I, p. 68, n°. 2.

Een ♀, Nieuw Grenada (von Nolcken), in het Museum van
Natura Artis Magistra te Amsterdam.

Tipula ornaticornis, n. sp. ♂.

Rufa opaca; thorace substriato; abdomine linea dorsali lineisque duabus lateralibus fuscis; antennis (articulis basalibus exceptis) palpisque nigris; alis fusco-nebulosis; ♂ antennis elongatis, articulis quatuor et sequentibus nodulis basalibus instructis.

Long. 12,5 mm.

Roodgeel; voorhoofd, rug van den thorax en achterrug eenigszins grauwwachtig; op den thorax vier langsstrepen, die echter slechts weinig donkerder zijn dan de grondkleur. Aangezichtssnuit langer dan de doorsnede der oogen; palpen zwart, de drie eerste leden van gelijke lengte, het laatste lid dunner en anderhalf maal zoo lang als elk der vorigen. Sprieten (Pl. 12, fig 1) dubbel zoo lang als de kop en thorax te zamen; de beide wortel-leden geel; het eerste vrij dik, het tweede kort, bekervormig; het derde cilindrisch, langer dan de volgenden en even als deze zwart; het vierde lid en al de verdere leden hebben aan de onderzijde den wortel tot een knopje verdikt en van een lang borstelhaar voorzien; dergelijke borstelharen bevinden zich ook aan de bovenzijde. Achterlijf met eene bruine rugstreep en eene dergelijke aan den zijnaad; mannelijke geslachtsdeelen (fig. 2) matig dik; de onderste tangarmen groot, aan den wortel met een kort- en boven aan de buitenzijde met een langer, behaard tepeltje; de laatste lijfsring van onderen in eene doornachtige punt geëindigd. Pooten roodgeel, de dijnen aan de spits bruin. Kolfjes bruinachtig, met gelen steel. Vleugels grauwbrown, wolkig, aan de spits het donkerst, aan den wortel en in de voorrandeel geel, de randvlek bruin; lichte plekken vertoonen zich inzonderheid voorbij de randvlek, aan de basis der eerste achtercel, in de onderste helft der vijfhoekige schijfel en van daar streepvormig voortgezet in de vierde

achtercel; de armen der vorkcel aan de vleugelspits zijn ongeveer driemaal zoo lang als de steel.

Drie gelijke mannelijke exemplaren van Nieuw Grenada (von Nolcken) in het Museum van Natura Artis Magistra te Amsterdam.

***Pachyrhina immaculata*, n. sp., ♂¹⁾.**

Parva, flavo-rufa; thorace fere immaculato; abdomine stria dorsali lineisque duabus lateralibus nigris, segmentis duobus ultimis nigro-fuscis; alis obscure cinereis, stigmatibus fusco; cellula posteriori secunda sessili.

Long. 9,5 mm.

Sprieten zoo lang als kop en thorax te zamen, zwart, met de beide wortelleden geel; de middelste geesselleden aan wortel en uiteinde een weinig verdikt; palpen geelbruin. Kop en thorax helder geelrood; de gewone zwarte thorax-strepen nauwelijks door eene iets bruinachtiger tint aangeduid; borstzijden eenkleurig helder okergeel, de voorste achterlijfsringen van dezelfde kleur als de thorax; de verdere ringen worden langzamerhand meer bruinachtig, de beide laatste ringen zelfs zwartbruin; op de lichte gedeelten vertoont zich eene bruine rugstreep en ter wederzijde langs den zijnaad eene zwartbruine lijn; geslachtsdeelen weinig ontwikkeld, van boven met een paar gele schubben, wier uiteinde spits toeloopt en iets omgebogen is. Pooten bruinzwart, met de heupen en wortel der dijen geel. Kolfjes geel. Vleugels bruin-grauw, sterk iriseerend; de bruine randvlek vrij groot, eenigszins vierkant; de tweede achtercel aan haren wortel in aanraking met de schijfcel.

Een enkel mannetje, Java (Piepers).

***Libnotes poeciloptera* Ost. Sack., *Ann. Museo civ. Genova*, XVI, p. 403.**

Een ♂, Java (Piepers). Het door Baron Osten Sacken beschreven exemplaar, ook een ♂, was van Sumatra.

1) Bij het vertoonen van het voorwerp in de vergadering noemde ik de soort ten onrechte *P. insignata*.

Plecia concolor, n. sp., ♂ ♀.

Tota, cum antennis, palpis, pedibus halteribusque, nigra; alis nigricantibus, in regione costali obscurioribus.

Long. 6,5 mm.

Oogen naakt, in het ♂ van boven over bijna de geheele lengte aaneengesloten, zoodat slechts een zeer klein driehoekje boven de sprieten als voorhoofd overblijft; bij het ♀ de oogen door het breede voorhoofd gescheiden; ocellen-knobbel sterk verheven. Sprieten niet langer dan de kop, met vrij dichte beharing; de palpen mede behaard, de vier leden ongeveer gelijk lang. Achterlijf kort behaard, bij het ♂ slank, bij het ♀ breeder en platgedrukt. Pooten met dichte uitstaande beharing; aan de achterpooten de dijnen aan de wortelhelft dun, aan de spits helft dikker, ook de schenen naar het einde, alsmede het eerste tarsenlid verdikt. De bovenarm der cubitaal-ader is langer en meer horizontaal dan in *Plecia ruficollis* Fabr. van Zuid-Amerika, doch korter dan in de Oost-Indische *Pl. melanaspis* Wied.; de vork der discoïdaal-ader is kort gesteeld.

Een enkel paartje van Nieuw Grenada (von Nolcken) in het Museum van Natura Artis Magistra te Amsterdam.

Bij de bestemming dezer soort zou misschien *Penthera nigra* Phil. (*Verhandl. Zool. bot. Ges. Wien*, XV, 1865, p. 640, pl. 24, fig. 18) in aanmerking kunnen komen. De door Philippi aangegeven kenmerken van het geslacht *Penthera* en ook zijne korte diagnose van de soort zijn althans van toepassing. Wat mij evenwel weerhoudt, om beiden als identiek te beschouwen, is hetgeen Philippi zegt van de vleugeladeren, dat namelijk de eerste ader, die uit de mediastinaal-ader ontspruit (mijne cubitaal-ader) bijzonder dik is; ook in zijne afbeelding zijn de vleugeladeren als zeer verschillend in dikte aangeduid; terwijl in de exemplaren, die ik voor mij heb, al de vleugeladeren nagenoeg van gelijke stevigheid zijn. — Het generiek verschil tusschen *Penthera* en *Plecia* komt mij overigens al zeer onbeduidend voor.

Haematopota cingulata Wied. *Aussereur. Zweifl.* I, p. 216, n°. 5.

Een ♀, Kemanglen, Dec., Java (Lucassen).

Mochtherus striatus, n. sp., ♂.

Cinereus; thorace vitta media integra maculisque duabus fuscis; antennis nigris; mystace albo; pedibus fulvis, femoribus posterioribus at apicem et superne nigris, tibiis posticis fuscis, tarsis posticis nigris; alarum apice dilute fusco.

Long. 16,5 mm.

Voorhoofd en aangezicht zijdeachtig geelwit, nauwelijks half zoo breed als de dwarsdoorsnede der oogen; het aangezicht van onderen iets breeder en daar in geringe mate vooruitstekend; knevelborstels en kinbaard wit. Sprieten zwartbruin, het eerste lid het langst en even als het tweede borstelig; het derde lid slechts weinig korter dan het eerste, spits toeloopend, de eindborstel bijna zoo lang als de spriet. Zuiger glanzig zwart; ook de kleine palpen zwart, aan het eind met donkere borsteltjes. — Thorax aschgrauw, van boven lichter; de zwartbruine middenband scherp afgescheiden, naar achteren smaller en zich daar in eene meer algemeene donkerbruine grondkleur verliezende; ter wederzijde van den band vertoonen zich bruine vlekken vóór en achter den dwarsnaad, aan de schouders en vóór den vleugelwortel; al deze vlekken veranderen echter naarmate het licht er op valt; geheel van voren gezien, worden sommigen lichtbruin met zwartachtigen voorzoom. Schildje grauwbrown. Het voorste gedeelte van den thorax is zoo goed als naakt; de borstels achter den dwarsnaad en aan het schildje zwart. — Achterlijf bruingrauw, iets glanzig, van boven tegen den voorkant der ringen donkerder; genitalien (Pl. 12, fig. 3 en 4) lang en slank; de tangarmen glanzig zwart, zoo lang als de drie laatste lijfsringen te zamen; tusschen de tangarmen bevindt zich een naar boven gerichte tepel van zwartbruine kleur, en van onderen een dergelijk orgaan van langwerpigen vorm, ongeveer ter halve lengte van de tangarmen; al deze deelen hebben eene roestkleurige, zwart gemengde beharing; de voorlaatste lijfsring is van onderen eenigszins uitpuilend en daar met een bosje geelachtige haren voorzien; ook de overige beharing des achterlijfs is geelachtig en vooral van onderen en in de zijden der voorste ringen lang en borstelig. — Pooten

helder roodgeel, de heupen met grijsachtig waas; de middel- en achterdijen van boven met zwarte langstreep en ook aan de spits zwart; de laatste tarsenleden der voorste pooten gebruind; aan de achterpooten de schenen verdonkerd en de tarsen bruinzwart; de beharing der heupen, de lange en fijne borstels onder aan de voor- en achterdijen, alsmede de lange borstels aan de voor- en middelschenen zijn geel; onder aan de middeldijen eene rij van zwarte borstels; ook de borstels aan de tarsen grootendeels zwart; voethaken zwart; voetballen geel. — Kolfjes vuilgeel. Vleugels (fig. 5) glasachtig, aan de spits grauwbrown; deze donkere kleur is vrij scherp begrensd, laat den wortel der vorkcel en der drie eerste achtereellen vrij, en breidt zich van onderen als een zoom langs den achterrond uit tot aan de spits der onderste wortelcel; aderen zwart; voorbij de uitmonding der hulpader vereenigt zich de subcostaal-ader een eind wegs met de randader en vormt op die wijze eene zwarte streep; middeldwarsader rechtstandig, op het midden der schijfcel.

Een ♂, Java (Piepers).

Te oordeelen naar de afbeelding, door Macquart gegeven van de mannelijke geslachtsdeelen van *Asilus bengalensis* (Dipt. exot. I, 2, pl. 12, f. 2), komen deze vrij wel overeen met die van bovenstaande soort; ook Macquart's korte beschrijving zou ook wel eenigszins van toepassing zijn, indien daarin niet uitdrukkelijk de sprieten geel werden genoemd. Het komt mij voor, dat beide soorten althans zeer aan elkander verwant zijn, ook blijkens de aanmerking, aan de beschrijving van *A. bengalensis* toegevoegd, dat deze soort op *A. xanthopus* Wied. gelijk, met uitzondering van den niet verbreedten voorrand der vleugels; hetzelfde kan toch evenzeer van *Mochtherus striatus* worden gezegd.

Thereva albina Wied., *Zool. Mag.* III, p. 3, n°. 2; id. *Dipt. ex.* I, p. 112, n°. 5; id. *Auss. Zweifl.* I, p. 233, n°. 9. — Java (Piepers).

Psilopus jucundus Löw, *Neue Beitr.* VIII, p. 87, n°. 5; id. *Monogr. of Diptera of North America*, II, p. 258, n°. 7.

Syn. *Ps. Siphio* Macq., *Dipt. exot.* II, 2. p. 119, n°. 11, pl. 21, f. 1 (nec Wiedemann).

Een ♂, Nieuw Grenada (von Nolcken) in het Museum van Natura Artis Magistra.

Deze aan *Ps. Siphio* Wied. verwante soort schijnt in Amerika zeer verspreid voor te komen. Löw beschreef haar naar voorwerpen van Cuba, doch vermeldt tevens, dat hij in de collectien van von Winthem en Wiedemann ook Braziliaansche exemplaren heeft aangetroffen.

***Psilopus fenestratus*, n. sp., ♂.**

Viridi-chalybeus; antennis nigris, seta dorsali fere longitudine thoracis; pedibus nigris, tibiis flavescentibus; halteribus flavis; alarum dimidio costali limboque nervi transversi posterioris fuscis; macula hyalina in cellula apicali; nervo transverso apicali profunde incurvato, nervo transverso posteriori subrecto.

Long. 5,5 mm.

Metaalgroen, met staalblauwen weerschijn, vooral het voorhoofd zeer glanzig; aangezicht van boven bijna zoo breed als de doorsnede der oogen, naar onderen smaller wordende; het heeft een zilverachtigen weerschijn, die zich ook vooraan op het voorhoofd vertoont. Sprieten zwart; het derde lid eivormig met een fijnen rugborstel, die slechts weinig korter is dan de thorax. Zuiger geelachtig. Op den thorax vertoonen zich drie, niet zeer duidelijke purperen langsstrepen, eene in 't midden en de anderen langs den zijnaad; de borstzijden hebben een witten weerschijn, die zich ook over de heupen uitstrekt. Achterlijf slank; aan de drie eerste ringen de insnijdingen zwart; de laatste ringen geheel van die kleur, even als het omgebogen hypopygium (fig. 6), dat iets langer is dan de laatste ring; de bovenste aanhangsels langwerpig, een weinig gebogen, zeer spits toeloopend, aan de onderzijde fijn behaard, in 't midden ingekeept en daardoor schijnbaar tweeledig, het laatste gedeelte van boven zeer fijn en dicht gewimperd. Beharing van het achterlijf ter zijde van de voorste ringen bleekgeel, overigens zwart. — Pooten zwart; de schenen, behalve aan het begin en het einde, geelachtig; aan de voorste pooten de tarsen

langer, aan de achterpooten iets korter dan de schenen; borstels der pooten weinig in 't oog vallend. Kolfjes geelachtig. Vleugels (fig. 7) aan de voorste helft donkerbruin; deze donkere kleur strekt zich van onderen uit tot de discoïdaal-ader en aan de vleugelspits tot voorbij de spitsdwarsader, terwijl zij voorts ook de achterdwarsader als eene breede schaduw begeleidt; in de spitscel, even voorbij de achterdwarsader, is een eenigszins vierkant, glasachtig vlekje; spitsdwarsader sterk ingebogen, hare inwrichting vormt een scherpen hoek dicht bij den vleugelrand, en de discoïdaal-ader zelve is tot dien rand voortgezet; de achterdwarsader is nagenoeg recht.

Drie mannelijke exemplaren, Java (Piepers).

***Psilopus bifilum*, n. sp., ♂.**

Præcedenti (*Ps. fenestrati*) similis, sed brevior et alarum macula subhyalina in cellula posteriori secunda extensa.

Long. 4,25 mm.

Deze soort is na verwant aan de voorgaande; zij is korter en meer ineengedrongen; de pooten zijn forscher gebouwd; de voortarsen nauwelijks iets langer dan de schenen, aan de middel- en achterpooten de tarsen merkelyk korter dan de schenen; de borstels op den rug van den thorax en aan het schildje zijn naar evenredigheid langer; de bovenste aanhangsels van het hypopygium (fig. 8) zijn van onderen niet ingekeept, aan de spits minder puntig uitgerekte en daar zonder de fijne en dichte bewimpering aan de binnenzijde; daarentegen bevindt zich aan de buitenzijde een lange, behaarde draad, waarvan bij *fenestratus* geen spoor aanwezig is. De vleugels (fig. 9) zijn in teekening en aderbeloop geheel gelijk aan die van genoemde soort, met dit onderscheid dat de glasachtige middenvlek hier iets langwerpiger is, zich ook nog naar omlaag over de discoïdaal-ader voortzet en daardoor meer den vorm van een bandje verkrijgt.

Een enkel ♂, Java (Piepers).

Verwant aan de beide hier beschreven soorten (*fenestratus* en *bifilum*) is, naar het mij voorkomt, *Ps. tenebrosus* Walk. (*Proc. Linn. Soc.* I, p. 16, n°. 53), waarvan echter alleen het ♀ be-

schreven is. Het aderbeloop schijnt geheel overeen te komen en de teekening der vleugels dezelfde te zijn als die van *biflum*; de kleur van het lichaam is echter donkerder (purplish black), die der pooten daarentegen lichter, wijl de wortel der dijen geelachtig (tawny) wordt genoemd. Walker had zijne soort van Singapore en later ook van Borneo.

Psilopus setosus, n. sp., ♀.

Aeneo-viridis; abdomine purpureo, nigro-annulato; antennis nigris, seta apicali longitudine dimidia corporis; pedibus flavis, trochanteribus et pedorum posticorum geniculis tarsisque nigris; alis immaculatis, nervo transverso apicali leniter arcuato, nervo transverso postico recto.

Long. 3,25 mm.

Helder metaalachtig groen; voorhoofd glanzig staalblauw, aangezicht zilverwit, beiden een weinig smaller dan de doorsnede der oogen. Sprieten zwart; het tweede lid met lange borstels; het derde spits-kegelvormig, met haarvormigen eindborstel, die half zoo lang is als het lichaam. Zuiger geelachtig. De schouders en de kanten van den thorax met purperkleurige vlekken; de borstzijden met een zilverwitten weerschijn, die zich ook over de zwartachtige heupen voortzet; de ringen des achterlijfs met een zwarten, purperachtig weerschijnenden zoom. Pooten heldergeel; de uiterste basis der dijen en aan de achterste pooten de knieën en de spits der schenen (aan de middelpooten echter minder duidelijk) zwart; tarsen donkerbruin, aan den wortel lichter; onder aan de voordijen eenige gele borstelharen, waarvan drie langer dan de anderen; eene korte uitstaande beharing en enkele verspreide borstels aan de schenen zijn zwart. Kolfjes bruingeel. Vleugels (fig. 10) glasachtig met eene flauwe grijsachtige tint; de bovenarm der discoïdaal-ader (spitsdwarsader) is zacht boogvormig, de achterdwarsader recht.

Een ♀, Java (Piepers).

Achalculus scutellaris, n. sp., ♀.

Testaceus, fronte nigra, scutello viridi-aeneo; abdomine nigro-

fasciato; antennis brevissimis, fuscis; pedibus flavis; alarum nervis cubitali et discoïdali subparallelis.

Long. 2,5 mm.

Kop iets breeder dan de thorax; aangezicht witachtig, uiterst smal, lijnvormig; voorhoofd glanzig zwart. Sprieten zwartbruin, zeer kort; het laatste lid spits toeloopend, kort voor het einde met een langen, microscopisch behaarden rugborstel; palpen klein, witachtig. Thorax geelbruin, op den rug donkerder en glanzig; schildje donker metaalachtig groen; achterlijf geelbruin, aan de basis zoo breed als de thorax, naar achteren smaller; de tweede en volgende ringen met een breeden zwartbruinen voorzoom, die aan de laatste ringen de lichte grondkleur bijna geheel verdringt. Pooten roodgeel, de tarsen naar het eind een weinig gebruind; aan de achtertarsen het eerste lid kort, het tweede driemaal zoo lang; de voorpooten nagenoeg geheel naakt, aan de middel- en achterschenen eenige borsteltjes. Kolfjes geel. Vleugels met bruin-grauwe tint; de cubitaal- en discoïdaal-ader evenwijdig loopende; achterdwarsader ongeveer op het midden der vleugellengte.

Een ♀, Java (Piepers).

***Volucella testacea*, n. sp., ♂ ♀.**

Ovata, testacea; facie recta; fronte supra antennis puncto nigro; alarum macula parva in medio costae limboque nervorum transversorum fuscis.

Long. 11—12,5 mm.

Van korte en breede gestalte. Kop groot, breeder dan de thorax, bruinachtig geel; voorhoofd niet vooruitstekend, boven de sprieten met een glanzig zwart stipje, in ♀ ongeveer half zoo breed als de dwarsdoorsnede der oogen, met iets donkerder en eenigszins glanzigen middenband; bij het ♂ zijn de oogen over eene groote lengte samenstootend, van boven met grover netwerk; zij hebben in beide sexen eene korte, dichte, lichtgrijze beharing. Aangezicht rechtstandig, aan de onderste helft iets gewelfd, doch zonder uitstekende bult; het voorhoofd en het middenste gedeelte van het aangezicht hebben eene korte, zwartachtige beharing. In

profiel stemt de kop volkomen overeen met dien van *Temnocera recta* (zie *Tijdschr. v. Entom.* XXV, pl. 10, f. 9). Sprieten roestkleurig, korter dan de halve gezichtslengete; het derde lid in 't midden nauwelijks iets ingeknepen; sprietborstel eenkleurig met de sprieten, weinig langer dan het derde sprietenlid, van boven langer gevederd dan van onderen. — Thorax bruingeel, op den rug met grauwege bestuiving; schildje bruingeel, eenigszins doorschijnend; de beharing op den rug van den thorax en op het schildje zwart, doch niet dicht genoeg om de grondkleur te veranderen; aan de achterhoeken van den thorax wordt zij iets langer en meer borstelig, even als aan den achterrind van het schildje, alwaar echter geen spoor van doornachtige verhevenheden te zien is; de borstzijden hebben eene dichte geelachtige beharing. — Achterlijf gewelfd, bruingeel, zoo goed als naakt, iets doorschijnend; eerste ring zeer kort; de tweede en volgende ringen hebben een min of meer duidelijken bruinachtigen zoom, die in de zijden donkerder is; in de meeste exemplaren is die zoom zoo flauw, dat slechts bruine zijvlekken overblijven, welke ook op de onderzijde overgaan; een dergelijk vlekje bevindt zich mede onder tegen den anus. — Pooten bruinachtig geel. — Vleugels glasachtig, aan den voorrand met eenige bruingele tint; aderen zwartbruin; aan de uitmonding der hulpader, een weinig voorbij de halve vleugellengte, is een klein donker vlekje; ook de dwarsaderen zijn donker beschaduwd.

Vier mannetjes en twee wijfjes van het eiland Curaçao, die ik aan de goedheid van mijn geachten vriend Snellen te danken heb; zij bevonden zich te midden der bezending van Lepidoptera, voor enkele jaren door Pater Jansen op genoemd eiland bijeengebracht.

Deze nieuwe soort is, naar 't schijnt, zeer verwant aan *Temnocera megacephala* Löw (*Dipt. Amer. sept.*, Centuria IV, n°. 57); zij mist echter de donkere langsstrepen op den thorax, de zwarte afgebroken band op den buik en den donkeren zoom aan het eind van den voorrand der vleugels. Beide soorten vormen een' overgang tusschen de geslachten *Volucella* en *Temnocera*, daar zij geen tandjes of doornen aan den achterrind van het schildje ver-

toonen; zulke overgangen maken het zeer begrijpelijk, dat Williston, die de familie der Syrphiden zoo uitnemend heeft bestudeerd, de twee genoemde genera weder heeft vereenigd.

Eristalis niger Wied., *Anal. entom.* p. 38, n°. 64; *Aussereur. Zweifl.* II, p. 183, n°. 45.

Java (Piepers).

E. obscurata Walk. (*Proc. Linn. Soc. Lond.* V, p. 239, n°. 40), ofschoon van Nieuw Guinea afkomstig, schijnt dezelfde soort te zijn.

Eristalis ruficeps Macq., *Dipt. exot.* II, 2, p. 51, n°. 32.

Een ♀ van Nieuw Grenada (von Nolcken) in het Museum van Natura Artis Magistra.

Macquart had zijne exemplaren van Columbia (S. Fe de Bogota).

Pteroptila cincta Drury.

Musca cincta Drury, *Illustr.* I, p. 109, tab. XLV, f. 6.

Syrphus pinguis Fabr., *Syst. Ent.* p. 763, n°. 6; *Entom. Syst.* IV, p. 282, n°. 16.

Eristalis pinguis Fabr., *Syst. Anth.* p. 233, n°. 6; Wiedem., *Aussereur Zweifl.* II, p. 193, n°. 61.

Milesia Ania Walk., *List Dipt. Brit. Mus.* III, p. 564; Macq., *Dipt. exot. supp.* V, p. 94, n°. 9.

Pteroptila cincta, Osten Sacken, *Cat. Dipt. N. Amer.* p. 133.

Een ♀ van Nieuw Grenada (von Nolcken) in het Museum van Natura Artis Magistra.

De synonymie van *Eristalis pinguis* met *Musca cincta* Drury is reeds door Wiedemann, die van *Milesia Ania* door Osten Sacken geconstateerd. Tot dusver was de soort alleen van Jamaica en van S. Domingo bekend, en zoover ik weet, nog niet op het vaste land aangetroffen.

Dejeania pallipes Macq., *Dipt. exot.* II, 3, p. 34, pl. 2, fig. 9; suppl. I, p. 143; Schiner, *Dipt. Nov. Reise*, p. 337; v. d. Wulp, *Biol. Centr. Amer. Dipt.* II, p. 8.

Een viertal wijfjes van Nieuw Grenada (von Noleken) in het Museum van Natura Artis Magistra te Amsterdam.

Dejeania plumitarsis v. d. Wulp, *Tijdschr. v. Entom.* XXIX, p. xxxi; *Biol. Centr. Amer. Dipt.* II, p. 10 (= *Dejeania corpulenta* Macq., *Dipt. exot.* II. 3, p. 35 en suppl. I. p. 143, pl. 12, fig. 2; Schiner, *Dipt. Nov. Reise*, p. 337.

Een ♀, als voren.

Saundersia ochripes v. d. Wulp, *Biol. Centr. Amer. Dipt.* II, p. 19, pl. 1, fig. 14.

Vier wijfjes, als voren.

Saundersia testacea v. d. Wulp, *Biol. Centr. Amer. Dipt.* II, p. 24, pl. 2, fig. 1.

Eenige exemplaren, waarbij slechts één ♀, als voren.

Saundersia rubicunda, n. sp., ♂ ♀.

Fulva; antennarum articulo tertio nigricante; thorace obscure cinereo; abdomine nigro-spinoso; alis subfuscis.

Long. 10 mm.

Behoort tot de verwantschap van *S. rufopilosa* en *nigropilosa* v. d. Wulp (*Biol. Centr. Amer., Diptera*, II. p. 22 en 23) en zeer op deze beiden gelijkende. Het achterlijf mist echter de dichte beharing, waardoor die soorten zijn gekenmerkt, en alleen met de loupe bemerkt men, dat het niet geheel naakt is, maar eene betrekkelijk spaarzame en weeke beharing draagt. De zwarte rugvlekken ontbreken bij het ♀ geheel en zijn bij het ♂ beperkt tot een paar smalle, bijna streepvormige vlekjes op den tweeden en derden ring, die door een witachtig of lichtgeel waas omringd zijn; op die vlekken staan enkele zwarte borstels, die bij het ♀ ontbreken, zoodat daar de zwarte stekelachtige borstels zich tot den achterrand der ringen bepalen. Terwijl bij *S. rufopilosa* aan het einde des achterlijfs tusschen de zeer dichte roode beharing zich slechts enkele zwarte stekels vertoonen, zijn daarentegen bij *rubicunda* daar ter plaatse talrijke zoodanige stekels voorhanden,

die in beide sexen, vooral ter wederzijde van den anus, dicht opeengehoopt zijn.

Twee mannetjes en twee wijfjes uit Nieuw Grenada (von Nolcken) in het Museum van Natura Artis Magistra te Amsterdam.

Aporia quadrimaculata Macq., *Dipt. exot. suppl. I*, p. 169.

Twee exemplaren, die ik meen als wijfjes te moeten beschouwen, van Nieuw Grenada (von Nolcken) in het Museum van Natura Artis Magistra te Amsterdam.

De beharing van den sprietborstel, waarvan Macquart spreekt, is uiterst gering.

Verwant met *Aporia* is het genus *Lasiona*, door mij opgericht (*Biol. Centr. Amer. Dipt. II*, p. 127) voor eene Mexicaansche soort, doch in dit laatste zijn de macrocheten van het achterlijf veel talrijker en dichter opeen geplaatst.

Leptoda elegans, n. sp., ♂. (Pl. 12, fig. 11 en 12).

Grisea; thorace vittis tribus, abdomine maculis variantibus, scutello pedibusque nigris; antennis palpisque flavis; alarum costa dilute brunnea; nervo discoïdali arcuatim flexo.

Long. 5,5 mm.

Deze kleine, doch fraaie *Dexine* is, wegens het langwerpige, kegelvormige achterlijf en verdere kenmerken, het best te rangschikken in het genus *Leptoda*, door mij voor de Amerikaansche *Dexia gracilis* Wied. gevormd. Zij verschilt evenwel van deze, behalve door de veel mindere grootte, door de niet hoekige, maar afgeronde ombuiging der discoïdaal-ader.

Grondkleur van thorax en achterlijf lichtgrijs, die van den kop wit; het voorhoofd is hoogvormig gewelfd, naar achteren sterk versmald; voorhoofdsband zwart, aan het verbreedde voorste gedeelte met rooden gloed; onmiddellijk boven de sprieten een wit weerschijnend dwarsbandje; het onderste gedeelte der wangen zoo lang als de halve lengte-doorsnede der oogen; ter wederzijde van den mondrand eene plek met roodachtigen weerschijn. Sprieten ongeveer half zoo lang als het aangezicht; de beide wortelenden

roodachtig, het derde lid okergeel, driemaal zoo lang als het tweede; sprietborstel zwart, weinig langer dan het derde sprietlid, dicht gevederd. Zuiger bruin, aan den wortel en de eindlippen roodgeel; palpen roodgeel, draadvormig. — Thorax met drie zwarte banden, van den voorrand uitgaande, de middenste band breeder en tot een eind voorbij den dwarsnaad voortgezet, de buitenwaartsche banden aan den naad afgebroken; ter wederzijde, onder de schouders, een zwarte band, die breed begint en, zich vermallende, tot den vleugelwortel doorloopt. Schildje zwart met eenigen glans. — Achterlijf, van boven gezien, kegelvormig, van ter zijde gezien, cilindrisch, aan het einde afgeknot; naarmate het licht daarop valt, vertoont zich eene meer of minder uitgebreide zwarte teekening, hetzij als een vrij breede achterzoom der ringen, of wel als afzonderlijke rug- en zijvlekken; de eerste ring blijft altijd schier geheel donker en de bolvormige anus is onveranderlijk glanzig zwart; de genitalien zijn roodachtig en steken van onderen een weinig uit; stevige macrocheten bevinden zich aan den achterrand der drie laatste ringen. — Pooten zwart, de heupen van dezelfde grijze kleur als de borstzijden; tarsen langer dan de schenen; aan de voorpooten de dijen en schenen even lang, aan de achterste pooten de dijen langer. — Vleugelschubben groot, geelachtig wit. Kolfjes geel. Vleugels iets grauwwachtig, tegen het eind van den voorrand wegsmeltend lichtbruin; de spitscel reikt met hare nauwe opening tot even boven de vleugelspits; middel-dwarsader bijna onder het eind der subcostaal-ader en juist op het midden der discoïdaal-cel; ombuiging der discoïdaal-ader hoogvormig; achterdwarsader recht.

Een mannetje, Java (Piepers) en een tweede mannetje van Kemanglen, Java (Lucassen).

***Coenosia submaculata*, n. sp., ♀.**

Cinereo-fusca; abdomine linea dorsali interrupta maculisque quatuor nigricantibus; antennis, palpis pedibusque nigris; seta antennarum subpubescente.

Long. 2,5 mm.

Voorhoofd slechts half zoo breed als de doorsnede der oogen, zwart, aan de oogkanten met een smallen witten zoom; voorhoofdsborstels zwak; aangezicht lichtgrijs met witten weerschijn; mondborstels stevig, van onderen nog door eenige kleinere borstels gevolgd; oogen groot; kinbakken zeer smal. Sprieten en palpen zwart; de sprieten tot over de helft van het aangezicht afdalende; sprietborstel microscopisch behaard; palpen klein, cilindrisch. — Thorax, schildje en achterlijf grauwbrown; op den thorax eene flauwe aanduiding van donkere langstrepen; schildje met vier borstels; achterlijf gewelfd, naar het einde spits toeloopend, met zwartachtige, afgebroken rugstreep en op den tweeden en derden ring een paar eveneens gekleurde, rondachtige zijvlekken. Pooten zwart; schenen met een paar eindsporen; achterschenen aan de achterzijde met twee of drie lange borstels. Vleugelschubben klein, doch de onderste duidelijk buiten de bovenste uitstekend; koltjes vuilgeel. Vleugels met flauwe grijze tint; voorrand naakt en zonder randdoorn; uitmonding der subcostaal-ader op een derde van de vleugellengte; middeldwarsader voorbij die uitmonding en op het midden of nog even voorbij het midden der schijfcel; schijfdwarsader recht; laatste gedeelte der discoïdaal-ader bijna dubbel zoo lang als het voorlaatste; anaal-ader kort, den vleugelrand niet bereikende.

Een ♀, Java (Piepers).

Naar de kenmerken, door Rondani (*Dipt. Ital. Prodrömus*, Vol. VI) aangegeven, zou deze soort in zijn genus *Orchisia* moeten worden geplaatst. De eenige daartoe behoorende Europeesche soort (*Sapromyza costata* Meig. = *Coenosia pictipennis* Löw) onderscheidt zich echter door een donkerbruinen zoom aan den voorrand en een witten zoom aan den achterrand der vleugels, terwijl bij de hierboven beschreven soort de vleugels geheel eenkleurig zijn.

***Coenosia ferruginea*, n. sp., ♀.**

Rufa; antennis, palpis pedibusque flavis; tarsis fuscis; seta antennarum pubescente; palporum apice dilatato.

Long. 3,5 mm.

Tijdschr. v. Entom. XXXIV (1891).

Roestkleurig. Voorhoofd breeder dan de doorsnede der oogen; voorhoofdsborstels zwak; aangezicht rechtstandig; mondrand niet vooruitstekend; mondborstels vrij kort, van onderen gevolgd door eenige nog kortere borstels; in de zijden van het voorhoofd en van het aangezicht, tegen de oogkanten, een smalle zoom van zilverwitten weerschijn. Sprieten roodgeel, tot bijna aan den mondrand reikende; het derde lid vrij breed, elliptisch; spriethorstel fijn behaard. Palpen roodgeel, aan den wortel dun, doch naar het einde verbreed. — Achterlijf langwerpig eirond, spits toeloopend en in eene lange eierbuis geëindigd; de insnijdingen bruinachtig. Pooten roodgeel, met verspreide, zwakke borstels, die aan de voordijen zoowel van achteren als van onderen regelmatig op rijen geplaatst zijn. Vleugelschubben rudimentair, de bovenste de onderste bedekkende. Vleugels glasachtig met iets grauwe tint; nitmonding der subcostaal-ader ongeveer tegen het midden van den voorrand; middeldwarsader even voorbij die nitmonding en merkelyk voorbij het midden der schijffel; schijfddwarsader recht; laatste gedeelte der discoïdaal-ader $2\frac{1}{2}$ tot 3 maal zoo lang als het voorlaatste; anaal-ader tot aan den vleugelrand voortgezet.

Een ♂, Java (Piepers).

LAGAROSIA, nov. gen. Ortalinarum. *λαγρός*; (smal).

Gen. *Mischogastro* affinis. Statura gracilis; frons lata; ocelli approximati; antennarum articulus tertius subelongatus, arista plumata; palpi subincrassati; macrochaetae mesothoracis desunt; scutellum quadrisetosum; abdomen subcoarctatum; pedes graciles, nudi; femora mutica, intermedia versus apicem attenuata; tibiae sine seta apicali, intermediae calcaratae; alae latae, hyalinae, nigro-fasciatae; vena auxiliaris valde proxima venae subcostali, venae cubitalis et discoïdalis parallelae; angulus posterior cellulae basalis inferioris acutus.

Ik zie mij genoodzaakt, dit nieuwe geslacht te vormen voor een tweetal Javaansche Ortalinen. Door het slanke lichaam en het aan de basis verdunde achterlijf, de gedaante van kop, sprieten en pooten en de teekening der vleugels heeft het, op het eerste ge-

zicht, eene groote overeenkomst met het Zuid-Amerikaansche genus *Mischogaster* Macq. (= *Conopsida* Macq.). Het aderbeloop der vleugels vertoont echter afwijkingen, die eene generieke samenvoeging verbieden: de hulpader, die bij *Mischogaster* ¹⁾ in 't geheel niet te zien is, wijl zij met de subcostaal-ader is vergroeid, loopt bij *Lagarosia* wel zeer dicht langs de subcostaal-ader, maar is toch duidelijk te herkennen, vooral aan hare uitmonding; de schijfdwarsader loopt steiler en de discoïdaal-ader is ter plaatse van hare verbinding met die dwarsader niet hoekig naar boven gericht, maar loopt bijna recht door; en wat vooral opmerking verdient, de onderste wortelcel loopt van onderen spits toe, terwijl zij bij *Mischogaster* door eene buikige dwarsader als afgeknot is. Overigens zijn de vleugels wortelwaarts minder versmald; het achterlijf is aan de basis minder sterk verdund en mist de borstelige beharing, die in *Mischogaster* zijwaarts aan den achterrand der ringen aanwezig is.

Als verdere kenmerken van dit nieuwe geslacht kunnen de volgende dienen: Kop rond; voorhoofd met evenwijdige zijden; voorhoofdsborstels weinig in getal, maar tot dicht bij de sprieten voortgezet; het aangezicht in 't midden een weinig uitgehold, maar zonder sprietgroeven; sprieten korter dan het gezicht; sprietborstel matig lang gevederd. Thorax langwerpig; achterlijf 6-ringig. Vleugels aan 't eind stomp en afgerond; uitmonding der subcostaal-ader vóór de halve vleugellengte; middeldwarsader ver voorbij die uitmonding en even als de schijfdwarsader recht en steil.

***Lagarosia lacteata*, nov. sp. ♂.**

Nigra, subnitida; thorace griseo-pollinario, vittis duabus nigris; alis hyalinis, linbo costali fascisque duabus inaequalibus nigro-fuscis, apice lacteo.

1) Ik heb hier meer bepaald het oog op eene nieuwe soort, stellig tot het genus *Mischogaster* behoorende, zeer nabijkomende aan *M. niger* Schin. (*Dipt. Nov. Reise*, p. 256) en die ik in de *Biologia Centrali Americana* denk te beschrijven. Of de andere soorten van *Mischogaster* in het aderbeloop ten volle daarmede overeenstemmen, is mij onbekend maar toch zeer waarschijnlijk.

Long. 8 mm.

Voorhoofd zoo breed als de dwarsdoorsnede der oogen en even als het aangezicht zwart, alleen van voren boven den sprietwortel met een smallen lichten zoom. Sprieten zwartbruin; het derde lid ruim dubbel zoo lang als het voorgaande, aan het einde eenigszins spits toeloopende; zuiger en palpen zwart. Thorax van boven met donker grijze bestuiving, waarin de beide zwarte langsstrepen slechts weinig uitkomen; ter wederzijde zijn vier vrij stevige borstels; borst witachtig bestoven en behaard. De zwarte kleur van het achterlijf heeft iets blauwachtigs; de kleine zwarte behaarde tangarmen steken van onderen tepelachtig uit. Pooten zoo goed als naakt, zwart, de dijnen met blauwachtige tint; middelschenen met een lange en stevige eindspoor; eerste lid der achtertarsen aan de binnenzijde met vuilwitten haarglans. Kolfjes geelachtig wit. Vleugels (fig. 13) glasachtig, met zwarte aderen; de randader heeft een smallen donkerbruinen zoom; een smalle zwartbruine band gaat van de mediastinaal-cel uit en loopt schuin naar beneden, doch reikt niet verder dan tot in den bovenhoek der onderste wortelcel; een tweede, breedere band van dezelfde kleur begint aan den voorrand even vóór de nitmonding der radiaalader, neemt de beide dwarsaderen in zich op en eindigt in den achterrand, waar hij het breedste is; het einde der vleugels, buiten dezen laatsten dwarsband, is melkwit, hetgeen vooral uitkomt als men de vleugels tegen eene donkere oppervlakte houdt; de radiaalader loopt gebogen naar den voorrand; de cubitaalader en de discoïdaalader gaan ongeveer evenwijdig naar de vleugelspits; de beide dwarsaderen zijn steil en liggen dicht bij elkander, de middeldwarsader op drie vierden der schijfcel, de schijfdwarsader op een vierde der eerste achtercel; de wortelcellen zijn vrij groot, de middelste door eene rechte dwarsader gesloten; de dwarsader daarentegen, welke de onderste wortelcel sluit, is sterk ingebogen, waardoor laatstgenoemde cel zoowel van boven als van onderen in een scherpen hoek eindigt.

Een enkel mannelijk exemplaar, Java (Piepers).

Lagarosia striatella, n. sp., ♀.

Nigra, subnitida; thorace griseo-pollinario, vittis duabus nigris; alis hyalinis, limbo costali fascisque tribus nigro-fuscis, media lata, costam non attingente, ultima tenui prope alarum apicem.

Long. 8 mm.

Gelijkt op de voorgaande soort, doch verschilt in de teekening der vleugels (fig. 14): de breede tweede band sluit niet tegen den voorrand aan; daarentegen is er kort vóór de vleugelspits nog een derde, zeer smalle band aanwezig, die aan den voorrand, bij de uitmonding der radiaal-ader, begint, in schuine richting en eenigszins gebogen voortloopt en, iets verbreed, onder de uitmonding der discoïdaal-ader eindigt. Het laatste gedeelte der discoïdaal-ader is ongeveer dubbel zoo lang als het voorlaatste (in *lacteata* ten minste driemaal zoo lang). Overigens zijn de pooten niet zwart, maar pekkleurig, de achterste heupen zelfs iets roodachtig; de haarglans aan de binnenzijde der achtertarsen is lichtbruin.

Een ♀, Java (Piepers).

De vele punten van overeenkomst tusschen de beide soorten kunnen aanleiding geven tot de meening, dat wij hier zouden te doen hebben met de beide sexen van ééne soort; het in 't oog vallend verschil in de teekening der vleugels schijnt evenwel daartegen te pleiten.

HOMONEURA, n. gen. *Sapromyza*rum.

ὁμόων (zich vereenigen); *ρεῦρον* (ader).

Corpus oblongo-ovatum, convexum. Caput latitudine thoracis; frons plana, lata; setae frontales utrinque duae; epistoma perpendiculare, nudum; oculi oblongi, nudi; genae malaeque angustae. Antennae breves, deflexae; articulus tertius ovatus; seta antennarum plumosa. Rostrum validum; palpi cylindrici. Scutellum quadrisetosum. Abdomen thorace brevius, 5-annulatum, utrinque setulis brevibus instructum. Tibiae omnes setula praecipali. Alae abdomine longiores; vena auxiliaris venae subcostali proxima, ambae in triente primo costae excurrentes; cellulae basales duae inferiores parvae.

Het insect, waarvoor dit nieuwe geslacht wordt opgericht, gelijkt veel op onze *Supromyza*-soorten met gevederden sprietborstel (gen. *Minettia* Rob. D.), doch onderscheidt zich door de tot aan het eind zeer dicht naast elkander loopende hulpader en subcostaal-ader, een kenmerk, dat eenige verwantschap aanduidt met het geslacht *Lonchaea*.

***Homoneura picea*, n. sp., ♂, ♀.**

Nigro-fusca, subnitida; halteribus pedibusque nigris, tarsis fuscis.

Long. 3,5 mm.

Zwartbruin, flauwglanzig; het voorhoofd dicht vóór de sprieten met roodachtigen zoom; het aangezicht en het achterhoofd tegen den achtersten oogrand lichtgrijs. Sprieten bruin, kort; het tweede lid met een omhoog gericht borsteltje; het derde aan den wortel van onderen eenigszins roodachtig; sprietborstel zoowel aan de onderals aan de bovenzijde lang gevederd (fig. 15). — Thorax van boven door eene bruinachtige bestuiving mat schijnende, geheel van voren lichtgrijs; ook het achterlijf met eenige grauwe bestuiving, die echter de grondkleur weinig verandert. — Pooten zwart, doch aan de voorpooten de knieën en soms ook de basis der schenen eenigszins geelachtig; de tarsen bruingeel; de voorste dijnen hebben van onderen eene rij van kamachtig gestelde borstels, die der middeldijnen korter; daarentegen hebben de middeldijnen aan de voorzijde op de tweede helft ongeveer 6 korte maar stevige borstels; de middelschenen hebben stevige eindsporen. Kolfjes zwart. Vleugels (fig. 16) braingrauw; tegen eene donkere oppervlakte gezien, krijgen zij eene geelachtige tint en worden de aderen bruingeel; middeldwarsader iets voorbij de uitmonding der subcostaal-ader en op het midden der schijfcel geplaatst: schijfdwarsader recht; de cubitaal- en discoïdaal-ader zijn recht en loopen naar het einde nauwelijks iets uit elkander; het laatste gedeelte der discoïdaal-ader is anderhalf maal zoo lang als het voorlaatste.

Een ♂ en een ♀, Java (Piepers).

Notiphila dorsopunctata Wied.

Ephydra dorsopunctata Wiedemann, *Analecta ent.* p. 58, n°. 134; *Aussereur. Zweifl.* II. p. 591, n°. 5.

Een ♀, Java (Piepers).

Wiedemann's beschrijving past in alle opzichten op dit exemplaar; het is 4 mm. lang en heeft aan den voorrand der vleugels eenige borsteltjes, even als *Not. ciliata* v. d. Wulp (*Dipt. Samatraped.* p. 55), die ook donkere borstelwratjes op den thorax vertoont; *dorsopunctata* onderscheidt zich echter van deze door de gele sprieten en het gevlekte achterlijf.

Paralimna javana, n. sp., ♂. (Pl. 12, fig. 17).

Cinerea; fronte, thoracis dorso scutelloque ex rubro fuscis; abdomine linea dorsali et segmentorum limbo antico fuscis; antennis pedibusque nigris, tarsis testaceis.

Long. 3,5 mm.

Aschgrauw. Kop (fig. 18) groot, breeder dan de thorax; voorhoofd met eenige zwarte vlekjes en eene glanzig zwarte dwarsstreep dicht boven de sprieten; voorhoofdsborstels (een aan elke zijde) en de verticaal-borstels stevig, de ocellaar-borstels daarentegen zeer kort. Sprieten (fig. 19) zwart, kort; het tweede lid van boven met eene stip van witten weerschijn; het derde langwerpig, met korte uitstaande beharing, vooral van boven en aan de spits; spriethorstel van boven kamachtig behaard, gelijkmatig verdikt, behalve tegen het eind, waar hij dunner wordt. — Thorax gewelfd, op den rug roodachtig bruin, in de zijden met eenige stevige borstels; schildje roodachtig bruin, half rond, vrij plat, met vier borstels. Achterlijf plat eivormig; de bruine rugstreep smal; de bruine voorzoom der ringen is op den derden en vierden ring het breedste en neemt ongeveer de halve lengte dezer ringen in; op den buik is alleen aan de kanten iets van de bruine zoomen zichtbaar. Pooten vrij kort, zwart; de dijnen, vooral de voordijen, met grijzen weerschijn; de middelschenen met krachtige eindsporen en buitenwaarts met eenige stevige borstels; tarsen bruin geel, de laatste leden donkerder; voethaken en voetballen klein,

de haken gebogen. Vleugels (fig. 20) bruingrauw, langer dan het achterlijf; voorrand aan den wortel borstelig; randader tot de uitmonding der discoïdaal-ader voortgezet; subcostaal-ader met de hulpader vergroeid, op een derde der vleugellengte in den voorrand uitmondende en aldaar een randdoortje uitstootende; radiaal-ader recht en tot drie vierden van den vleugel reikende; cubitaal- en discoïdaal-ader evenwijdig met elkander loopende; middeldwarsader iets vóór de uitmonding der subcostaal-ader en merkelyk vóór het midden der schijfcel; schijfdwarsader recht, een weinig scheef en van onderen tot dicht bij den achterrand reikende; laatste gedeelte der discoïdaal-ader een vijfde korter dan het voorlaatste.

Een ♂, Java (Piepers).

Dat het Amerikaansche genus *Paralimna* ook in de oude wereld voorkomt, blijkt uit eene aanteekening van den Baron Osten Sacken in het *Berl. ent. Zeitschr.* XXVI, p. 238, waarbij deze in eene soort van de Philippijnen Schiner's *Notiphila sinensis* (*Dipt. Nov. Reise*, p. 244) meende te herkennen, daarbij opmerkende dat laatstgemelde eene *Paralimna* is.

***Drosophila nigropunctata*, n. sp., ♂.**

Obscure cinerea, nigro-multipunctata; abdomine nigro, incisuris pallidis; antennis dilute fuscis; palpis nigris; pedibus testaceis.

Long. 1,75 mm.

De grondkleur van kop, thorax en schildje is bruinachtig grauw, dat een donker aanzien verkrijgt door tallooze zwarte stippen, waaruit de haren en borstels ontspruiten; die waarop de borstels staan, zijn duidelyk als wratjes verheven en geven op den rug van den thorax, waar de borstels in langsrijen zijn geplaatst, eenigszins den schijn van donkere strepen. De sprieten zijn iets lichter van kleur; de sprietborstel heeft van boven 5 of 6, van onderen 2 of 3 haren; de kleine palpen zijn zwart. Het achterlijf is kort en breed, zwart met lichtere insnijdingen. Ook de pooten zijn zwart; aan de middelschenen zie ik een uiterst kleinen praeapicalen borstel; aan de voor- en achterschenen kan ik er geen ontdekken. Kolfjes vuilgeel. Vleugels veel langer dan het achterlijf,

glasachtig met bruingrauwe tint; uitmonding der subcostaal-ader op ruim een vierde der vleugellengte; middeldwarsader merkelijk voorbij die uitmonding; de cubitaal-ader is voorbij deze dwarsader opwaarts gebogen, waardoor de eerste achtercel het breedst wordt boven de schijfdwarsader; de cubitaal- en discoïdaal-ader loopen vervolgens evenwijdig; het laatste gedeelte der discoïdaal-ader is ongeveer dubbel zoo lang als het voorlaatste.

Een ♂, Java (Piepers).

VERKLARING DER AFBEELDINGEN.

-
- Pl. 12, fig. 1. *Tipula ornaticornis* (kop).
 » 2. » » (eind van het achterlijf ♂).
 » 3. *Mochtherus striatus* (eind van het achterlijf ♂,
 van ter zijde gezien).
 » 4. » » (als voren, van boven gezien).
 » 5. » » (vleugel).
 » 6. *Psilopus fenestratus* (mannelijke genitalien).
 » 7. » » (vleugel).
 » 8. » *bijlum* (mannelijke genitalien).
 » 9. » » (vleugel).
 » 10. » *setosus* (vleugel).
 » 11. *Leptoda elegans* (van boven gezien).
 » 12. » » (van ter zijde gezien).
 » 13. *Lagarosia luctatu* (vleugel).
 » 14. » *striatella* (vleugel).
 » 15. *Homoneura picca* (kop).
 » 16. » » (vleugel).
 » 17. *Paratimna javana*.
 » 18. » » (kop).
 » 19. » » (spriet).
 » 20. » » (vleugel).
-

